

[Annette Just]

Med hensyn til miljøpolitikken undrer det mig, at hr. Gade er meget oprørt over at få at vide på skrift, at Fremskridtspartiet går imod, at Danmark går enegang ved at sætte miljøkravene så højt, at det ikke bliver muligt for dansk industri at producere til fornuftige priser. Vi har hele tiden sagt, at fordi forureningen går over grænserne, er EF-retningslinier det eneste fornuftige, og det ved hr. Gade lige så godt som jeg.

Både hr. Gade og nu også hr. Kent Kirk talte om, at Fremskridtspartiet vil frasige sig ethvert instrument til devaluering, men det er altså ikke så meget andet end det, som alle andre partier har gjort i dette Folketing. Vi har sagt, at vi kan se det fornuftige i at fastlåse valutæerne, men vi vil ikke gå med over i den tredje fase til en enhedsvaluta; det tror jeg nok jeg brugte mindst to eller tre af de sidste debatter op til 2. juni på.

Vi går altså ind for et økonomisk samarbejde, men vi går ikke ind for en enhedsvaluta. Det er vi i øvrigt ikke de eneste der ikke gør, hvis man går uden for landets grænser.

Hr. Kent Kirk sagde, at vi gik imod forsvarssamarbejde. Jeg vil godt vove den påstand, at vi er de største tilhængere og fortalere for et reelt forsvarssamarbejde, således som vi har haft det i så mange år i NATO, men det NATO-samarbejde, som har sikret freden i Europa, vil hr. Kent Kirk altså bare sætte over bord.

Peter Duetoft (CD):

Jeg synes, at der under debatten i dag har været en undertone mellem tilhængere og modstandere, som ikke har været så rar. Jeg synes, at det er ubehageligt, at Fremskridtspartiet har hevet den form for debat frem med at stille sig op og fortælle, hvem der er ærlig, og hvem der ikke er ærlig. Det er ikke noget, der fremmer dialogen, og det er i hvert fald slet ikke noget, der øger befolkningens tillid til Folketinget; men det er nok heller ikke meningen fra Fremskridtspartiets side.

Vi er tilfredse med, at de 7 partier har fundet sammen i betænkningen, og jeg vil godt starte herhjemme med at gøre et par enkelte bemærkninger til det, der står i betænkningen om ændringerne af vores egen arbejdsgang.

Vi er meget tilfredse med, at man nu inddrager fagudvalgene. Det er en tanke, vi har haft i adskillige år, og det er dejligt, at det nu bliver

til noget, og vi håber, at det kommer til at virke.

Men endnu vigtigere er næste punkt, nemlig at man nu efter markedsudvalgsmøderne offentliggør, hvilke mandater der faktisk er givet af hvem. Det kan være, at vi så kan komme det til livs, vi har set med, at i al fald et enkelt parti i den grad har optrådt EF-venligt uden for Markedsudvalget, men har stemt imod det ene efter det andet mandat i Markedsudvalget. Det bliver en flot afsløring af Fremskridtspartiet, der kommer, når vi nu er nødt til at offentliggøre, hvem der er gået ind for hvilke mandater, for hvis vi kunne få udleveret en statistik for de hidtidige møder, er kendsgerningen, at det mest EF-negative parti, der overhovedet findes i Markedsudvalget, er Fremskridtspartiet. Man har bare aldrig kunnet tale åbent om det, fordi vi har haft tavshedspligt, men den bliver altså hævet på dette ene punkt, og udvalgets formand skal have tak, fordi han har været med til at sørge for, at den ordning går igennem; det bliver sandhedens dag for Fremskridtspartiet og dets såkaldte EF-tilhængere.

Vi er også tilfredse med, at der bliver mere debat i folketingssalen, for dermed får vi en chance for at fortælle, at EF-politikken også er hjemmepolitik, at den er indenrigspolitik i Danmark; det er ikke udenrigspolitik.

Endelig er der forslaget om EF-rådet, som jeg ikke skal lægge skjul på ikke har vakt den vildeste sympati hos mig og CD, men vi accepterer det, og vi ønsker da også initiativtagerne held og lykke med det og håber, at det ikke bliver den narresut, som vi er bange for at det godt kan blive. Lad os så prøve det.

Hr. Kent Kirk sagde tidligere i dag, at Fremskridtspartiet ikke kunne stille sig op efter Edinburgh-aftalen og sige en række af de ting, det har sagt før. Jeg må sige, at jeg har ingen illusioner i den retning, jeg er ret sikker på, at facts overhovedet ikke har nogen som helst indflydelse på, hvad Fremskridtspartiet kunne drømme om at sige, og jeg synes, at det fremgår ganske tydeligt af det betækningsbidrag, som Fremskridtspartiet har lavet, hvor man jo må undre sig lidt over, at et parti, der er imod offentlige udgifter, rent faktisk får trykt sin valgpropaganda – 33 sider – i en betænkning, der nu skal uddeles i adskillige hundredtusinde eksemplarer på Folketingets regning, det er en god måde at udnytte det offentlige system